

פועים

חיי-לילה

בוערים

ביום השלישי לפני שבוע נסגרו שערי הדיסקוטק עינבר, ברחוב אבן גבירול בתל-אביב, בשעה 4.00 אחר חצות, אחרי שאחד רוני האורחים הסתלקו מהמקום ועוכרי ה- נקיון ניקו את אולם הדיסקוטק. כעבור שעה פרצו להבות אש ותימרות עשן מתוך הדיסקוטק הנמצא במרתף. מכביהאש שהגיעו למקום הצליחו רק למנוע את התפשטות שרפה. הדיסקוטק כולו עלה באש. רכוש של רבע מיליון ל"י הונדף בעשן. בחקירה שנערכה בין השרידים המפוייחים הסתבר כי אלמוגים פרצו לדיסקוטק אחרי סגירתו, שחו בירה קרה מתוך המקרה, עישנו סיגריות מתוצרת חוץ שהיו במינון וכשגמרו את הבילוי, הציטו את עינבר.

כל מאמצי המשטרה לגלות את המציתים עלו בתוהו, כשם שעלו בתוהו כל מאמציה לגלות את מבעירי 13 הדליקות שפרצו ב"דיסקוטקים בתל-אביב מאז שנת 1967.

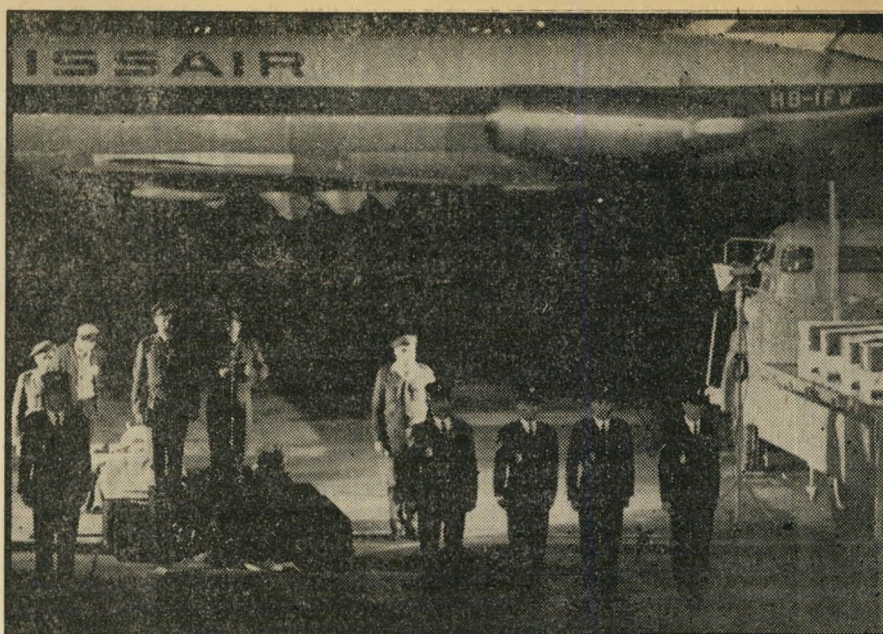
"ריצחים מסתובבים חופשיים!" הצתות של דיסקוטקים ומועדוני-לילה הפכו כבר סימן לחיי למקומות בילוי אלה. כל דיסקוטק מועד להצתה. בדיסקוטק של פרדו פרצו שלוש שריפות בשנים 1968-1967. מועדון הלילה כליף עלה באש פעמיים. מועדון הלילה אריאנה — פעם אחת. דיסקוטקים כמו מקום בצמרת והזוללת הצהובה סיימו את חייהם הקצרים בלהבות של אש. באף אחד מהמיקרים לא הצליחה המשטרה לעלות על עקבות המציתים. לדעת החוקרים עלולות להיות שלוש אפשרויות:

● הצתה בידי מתחרים או שליחיהם, הרוצים לפגוע בדיסקוטק משגשג ומצלחה. כל היסול של דיסקוטק בעיר מעלה מייד את מספר האורחים בפוטנציה של הדיסקוטקיים האחרים.

● הצתה בידי מבוסחים הרוצים לזכות בסכומי כסות גבוהים, בהם מבוסחים מקרי מות הבילוי שלהם.

● הצתה בידי אורחים בלתי קרואים, כנראה אנשי העולם התחתון, ששומרי הסף בדיסקוטקים מונעים מהם את הכניסה.

הגיב דובר משטרת מחוז תל-אביב, עמוס אריכא, על חוסר היכולת של המשטרה ל-

רב וחזן צבאי עורכים את טקס התפילה

ארונות הניספים מורדים ממטוס-המיטען

— של קבר אחים כולל בירושלים. אולם כשהתקשרה הנהלת טוויסאיר עם משפחות אנשי הצוות הסתבר כי כמה משפחות רצו שיקריהם ייקברו בשווייץ.

אפשרות זו ירדה, איפוא, מעל הפרק, וניגשנו לביצוע הפרדת שרידי הגופות. זו היתה מלאכה גוראה. מאות מתנדבים מרחבי שווייץ פשטו על היער ועסקו במלאכה הקדושה. מזמן לא ראיתי גילויים כאלה של התנדבות.

היו לנו כמה הנחיות לגבי ויהוי הגופות. אזור הפיצוץ חולק לשישה חלקים, לפי אזורי הישיבה במטוס. תחילה הפרדנו את אזור תא-הטייס, ולאחר מכן את אזורי ה"ישיבה, כשאנו נעזרים ברשימת הנוסעים ומקום ישיבתם. השתדלנו לזהות כמיטב יכולתנו, כשאנו פועלים בהתאם למסורת ולהלכה. אני יכול לומר שיש יסוד רציני להניח שהחלקים שהבאנו בעשרים הארונות הם שרידי הקורבנות היהודיים.

עזר וייצמן זועם

ה ארונות מכילים את שרידי גופותיהם של חמישה עשר הקורבנות הישראליים, שני אורחים קנדיים, שני אורחים אמריקאיים ואורח גרמני — כולם יהודים. במטוס היו ארבעה נוסעים יהודיים נוספים, אולם בני משפחותיהם ביקשו לקברם במקום מגוריהם, קנדה וארצות-הברית. חוסר הוודאות המוחלטת לגבי זהות ה"גופות הביא להחלטה לקברם בקבר-אחים, בהר-המנוחות. הסביר זאת למשפחות הרב גורן: "אני מקווה שכל אחד מכם יראה בקבר אחים זה את קבר יקירו. זה מה שיש לי להגיד לכם."

הגיב שר-התחבורה עזר וייצמן, שעמד ב"סמך, בזעם עצור: "את מה שיש לי להגיד — אומר

לרוץ אל הארונות. איש לא ידע היכן טמון יקירו. כולם הסתירו בחצי גורן סביב ה"רב גורן, שהסביר כננים עגומות מה עשה בשווייץ ומה טמון בארונות.

בשעה 9.24 פלחה צפירה את האוויר. המלאכה שבמה לדקת התייחדות. טכס קצר, תפילת אל-מלא-רחמים, קריאת מפי החזן ה"צבאי הראשי ומפי רב צבאי בכיר. ליד הארונות משמרי-כבוד. טייסי ודיילות אל"ע, אנשי טוויסאיר, ביניהם טייסי המטוס ש"הביא את הגופות, חיילי צה"ל, שוטרים. כולם דוממים. כולם שותפים לאבל הכבד.

אייאפשר זהות

מי הוטמן בעשרים הארונות? מדוע רק עשרים? מה הביא להחלטה לקבור את השרידים בירושלים? מספר הרב שלמה גורן: כשהגעתי לשווייץ ביום שני שעבר, חיב לי כבר בשדה נציגי הקונסוליה שלנו ו"נציגי קנטון ארגאו. הם הסבירו לי מייד כמה המדובר. לפני שיצאתי למקום שוחחתי טלפנית עם השגרירות וביקשתי לדעת פרטים נוספים, ומייד לאחר מכן יצאנו למקום. כשהגעתי ליצר וראיתי את הנעשה, הבנתי שאני עומד לפני בעייה הלכתית מסובכת. כדי לפתור אותה הצעתי לנציגי הקנטון ול"נציגי השלטונות שני פתרונות: להעביר את כל שרידי הגופות לישראל ולקברם בחלקת קבר מיוחדת, חלקה וישראלית, מפני ש"הבנתי שאייאפשר כלל לזהות בבירור את חלקי הגופות. והרי לא היו כאן רק יהודים. היו גם קתולים פרוטסטנטים, ואפילו בודהיסט, ולא רצינו לפגוע ברגשות איש. אפשרות שנייה היתה לנסות ולהותיר את חלקי גופות היהודים ולקברם במדינת ישראל. אני מוכרח לציין ששלטונות שווייץ גילו הבנה מלאה וטאקט רב לעמדתנו. הם היו מוכנים ללכת לקראת האפשרות הראשונה

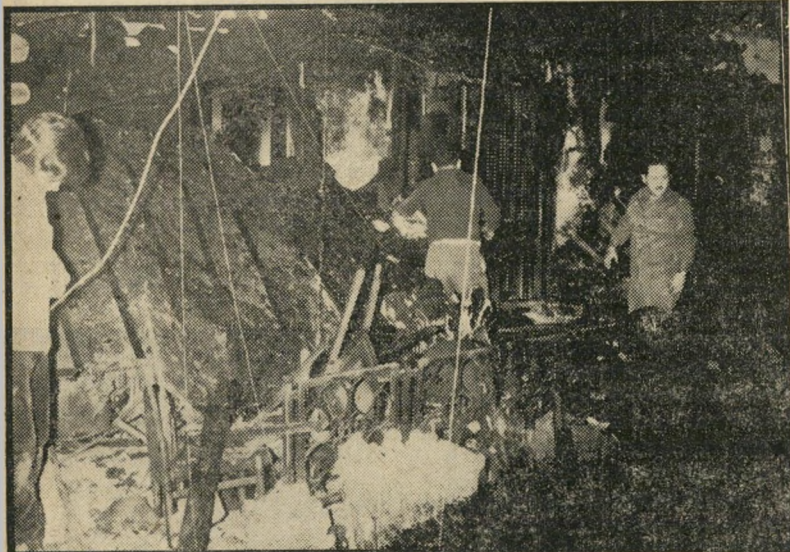
שמים אשר שרף ובתי-עמי אליישיב: או לשפוט לפי רמת-חייהם הצנועה עד להגם של השניים — ודאי שלא לכיסם. השבוע, עם הארכת מעצרו של שרף, הע" לה עורך-דינו משה נחשון מספר שאלות מעניינות, כגון: מי אשם בכך שבהבית לא נערכה ביקורת-ספרים זה עשרות שנים שמעולם לא נערך בה מאזן שנתי? כיצד זו קרה שתמיד היה התיאטרון הלאומי בגרעון תקציבי? האם יודע מישהו לאשורו מה נעשה כל אותן השנים במיליוני ה"לירות ש"זרמו לתיאטרון? האם יודע מישהו לאשורו את הנעשה שם בתחום תשלומי האשל אחזקת הרכב, ייצוג, נסיעות וכדומה?"

חשוד שרף בבית-המשפט איפה הכסף?

"רבים וטובים בהב"מה — ודחא מבין ה"דמויות הידועות ביותר — ימצאו עצמם במצב מביך מאוד. התימת קבלות היתה עסק פורה שם."

בהקשר זה, ניתן לראות את מעצרו ה"ממושך של שרף כנסיון מצד המשטרה ללחוץ עליו לגלות את כל הידוע לו. אם יסכים שרף לשתף איתכם פעולה ויודבר, האם תשחררו אותו?" שאל נחשון את חוקר המשטרה, סמ"ר פישלביץ. זה סיב

דיסקוטק, "עינבר" אחרי השריפה שלוש אפשרויות

להתחייב: "קודם שידבר ואו נראה, השיב. לנפץ את קירות הזכוכית. ואכן, האם ידבר שרף — זוהי השאלה המרתקת כרגע, לא רק את המשטרה, אלא גם דמויות רבות בעולם התיאטרון. האחירה כרגע מסביב לפרשה עכורה ומתוחה, ועם חלוף הימים מתגבשים לאט-לאט שני מחנות — יריבים של העצור ואוהדים שלו. היריבים דאגו להפסקת תשלום משכורתו ברגע ש"נעצר, הותירו את אשתו, אמו ושלושת יל"דיו ללא פרוטה בכיס. אוהדים הביעו את אהונתם, במסדרון בית-המשפט, כאשר נודע על המשך מעצרו, באיומים לנפץ את קירות הזכוכית החודשים של התיאטרון.

ושני המחנות גם יחד צופים במתח לק"ראת האפשרות שאשר שרף ידבר — אפ"שרות העלולה לגרום למפולת מחרישת-אוונטיים.

מסך-עשן

ב"הבימה"

סימן השאלה הגדול ביותר המרחף עדיין מעל פרשת המעילה בהב"מה הוא: להיכן נעלמו 100 אלף ה"לירות שבסילוקן מוא-